

Parshat Kedoshim: Living a Life of Kedusha

(1) ויקרא פרק יט

(ב) דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני יקוק אלהיכם:

(2) רש"י ויקרא פרק יט פסוק ב

(ב) דבר אל כל עדת בני ישראל - מלמד שנאמרה פרשה זו בהקהל, מפני שרוב גופי תורה תלויין בה:

(3) ויקרא פרק י

(ח) וידבר יקוק אל אהרן לאמר: (ט) יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו חקת עולם לדורתיכם: (י) ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור: (יא) ולהורת את בני ישראל את כל החקים אשר דבר יקוק אליהם ביד משה: פ

(4) שמות פרק יט

(א) בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני: (ב) ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר: (ג) ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יקוק מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל: (ד) אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי: (ה) ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ: (ו) ואתם תהיו לי ממלכת פהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל:

(5) תלמוד בבלי מסכת קידושין דף ב עמוד ב

ומאי לישנא דרבנן? דאסר לה אכולי עלמא כהקדש.

(6) תוספות מסכת קידושין דף ב עמוד ב

דאסר לה אכולי עלמא כהקדש - והרי את מקודשת לי, כלומר להיות לי מקודשת לעולם בשבילי, כמו (נדריים ד' מח.) הרי הן מקודשין לשמים להיות לשמים. ופוטא דמילתא מקודשת לי, מיוחדת לי ומזומנת לי. ומיהו אם היה אומר טלית זו מקודש לי אין נראה שיועיל, דגבי אשה במה דמתיחדת להיות לו היא נאסרת לכל, אבל בכרך וטלית לא שייך למימר הכי.

(7) דברים פרק כג

(יח) לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל: (יט) לא תביא אתנן זונה ומחיר פלב בית יקוק אלהיך לכל נדר כי תועבת יקוק אלהיך גם שניהם: ס

(8) רש"י דברים פרק כג פסוק יח

(יח) לא תהיה קדשה - מופקרת, מקודשת ומזומנת לזנות:

(9) ויקרא פרק כ

(כד) ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יקוק אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים: (כה) והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא: (כו) והייתם לי קדשים כי קדוש אני יקוק ואבדל אתכם מן העמים להיות לי: (כז) ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות וימתו באבן ירגמו אתם דמיהם בם: פ

(10) ויקרא פרק יט

(ב) דָּבַר אֵל כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדוּשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְקֹנֶךָ אֱלֹהֵיכֶם:

(11) רש"י ויקרא פרק יט פסוק ב

(ב) קדושים תהיו - הוּו פרושים מן העריות ומן העבירה, שכל מקום שאתה מוצא גדר ערוה אתה מוצא קדושה. אשה זונה וחללה וגו' אני ה' מקדשכם, (ויקרא כא ז - ח) ולא יחלל זרעו אני ה' מקדשו (ויקרא כא טו) קדושים יהיו אשה זונה וחללה וגו' (ויקרא כא ו - ז):

(12) רמב"ן ויקרא פרק יט פסוק ב

(ב) קדושים תהיו – "הוּו פרושים מן העריות ומן העבירה, שכל מקום שאתה מוצא גדר ערוה אתה מוצא קדושה", לשון רש"י. אבל בתורת כהנים (פרשה א ב) ראיתי סתם, "פרושים תהיו". וכן שנו שם (שמיני פרק יב ג): והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני, כשם שאני קדוש כך אתם תהיו קדושים, כשם שאני פרוש כך אתם תהיו פרושים. ולפי דעתי אין הפרישות הזו לפרוש מן העריות כדברי הרב, אבל הפרישות היא המוזכרת בכל מקום בתלמוד, שבעליה נקראים פרושים. והענין כי התורה הזהירה בעריות ובמאכלים האסורים והתירה הביאה איש באשתו ואכילת הבשר והיין, א"כ ימצא בעל התאווה מקום להיות שטוף בזמת אשתו או נשיו הרבות, ולהיות בסובאי יין בזוללי בשר למו, וידבר כרצונו בכל הנבלות, שלא הוזכר איסור זה בתורה, והנה יהיה נבל ברשות התורה. לפיכך בא הכתוב, אחרי שפרט האיסורים שאסר אותם לגמרי, וצוה בדבר כללי שנהיה פרושים מן המותרות. . . וטעם הכתוב שאמר כי קדוש אני ה' אלהיכם - לומר שאנחנו נזכה לדבקה בו בהיותנו קדושים. והנה זה כענין הדבור הראשון בעשרת הדברות (שמות כ ב):